

11 Ιουνίου 2020

Άγιος Ιωάννης: Οι άγιοι, πάνω στη φωτιά ένιωθαν σαν να βρίσκονταν πάνω σε ρόδα!

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Απαύγασμα πατερικής Σοφίας](#)

Άγιος Ιωάννης Χρυσόστομος.

Συνέχεια από εδώ: <http://www.diakonima.gr/?p=498218>

Θέλεις να μάθης ότι αυτά είναι πιο φοβερά από τον πόλεμο; Ό,τι έγινε με τους μάρτυρες εννοώ.

Τι είναι άραγε στον πόλεμο το φοβερό; Υπάρχουν και στις δυο μεριές στρατόπεδα περιφραγμένα, παν ακτινοβολούν από τα όπλα και κάνουν να λάμψη η γη, από παντού ρίχνονται σύννεφα τα βέλη, τόσα που κρύβουν το φως, ρυάκια το αίμα χύνονται στη γη, οι στρατιώτες πέφτουν ο ένας πάνω στον άλλο κι είναι πολλά τα πτώματα παντού, σαν τα θερισμένα στάχυα.

Έλα τώρα να σε φέρω από τη μάχη εκείνη, σε τούτη.

Κι' εδώ δυο παρατάξεις, η μια των μαρτύρων, η άλλη των τυράννων. Οι τύραννοι είναι καλά ωπλισμένοι, μα οι μάρτυρες μάχονται με γυμνό το σώμα, και νικούν οι γυμνοί, όχι οι ωπλισμένοι.

Ποιος να μην απορήσει που αυτός που χτυπιέται νικά αυτόν που χτυπά, ο δεμένος τον ελεύθερο, αυτός που κατακαίγεται αυτόν που τον καίει, αυτός που πεθαίνει αυτόν που τον σκοτώνει;

Είδες ότι αυτά είναι πιο φριχτά από κείνα;

Εκείνα αν και φοβερά, όμως γίνονται με τρόπο φυσικό, ενώ αυτά ξεπερνούν κάθε φυσικό και κάθε ανάγκη πραγμάτων, για να μάθης ότι τα κατορθώματα είναι από τη χάρη του Θεού. Αν και τι αδικώτερο από αυτή τη μάχη; Τι πιο παράνομο από τα

αγωνίσματα εκείνα;

Γιατί στους πολέμους και οι δυο που μάχονται προστατεύονται, εδώ όμως δε γίνεται αυτό, αλλά ο ένας είναι γυμνός, ο άλλος ωπλισμένος.

Στους αγώνες πάλι, μπορούν κι' οι δυο να χτυπούν με τα χέρια τους, εδώ όμως ο ένας είναι δεμένος κι' ο άλλος καταφέρνει χτυπήματα ελεύθερα.

Και σα νάχουν κάποια τυραννική εξουσία αυτοί που δίκαιζαν εξασφάλιζαν τους εαυτούς των από κάθε ταλαιπωρία κι' άφηναν για τους μάρτυρες κάθε κακοπάθεια.

Μ' αυτούς τους όρους κάνουν τον αγώνα τους με τους αγίους κι' ούτε έτσι δεν τους νικούν, αλλά μετά την άνιση αυτή μάχη φεύγουν νικημένοι.

Και γίνεται όπως όταν ένας φέρη σε πόλεμο κάποιον πολεμιστή και του σπάση την αιχμή του δόρατος, τον γδύση από το θώρακά του και τον προστάξη να πολεμήση έτσι με γυμνό τα σώμα, κι' όμως αυτός, παρ' όλα τα χτυπήματα και τις πληγές και μ' όλα τα αμέτρητα τραύματα που δέχεται, υψώνει τρόπαια.

Γιατί και τους μάρτυρες τους έφερναν γυμνούς, τους έδεναν πίσω τα χέρια, τους χτυπούσαν από παντού και τους ξέσκιζαν, μα κι έτσι νικούσαν. Και με τα τραύματα που δέχονταν, ύψωσαν το τρόπαιο κατά του διαβόλου.

Κι' όπως το διαμάντι όσο κι' αν χτυπιέται δε σπάει, ούτε μαλακώνει, ενώ το σίδηρο που το χτυπά διαλύεται, έτσι ακριβώς και οι ψυχές των αγίων.

Σε τόσα βασανιστήρια που τις ανάγκαζαν, αυτές δεν πάθαιναν κανένα κακό, ενώ κατάστρεφαν τη δύναμη των βασανιστών τους και τους απόδιωχναν με πολλές κι' αφόρητες πληγές, αισχρά και ντροπιασμένα νικημένους σ' αυτούς τους αγώνες.

Τους έδεναν στα ξύλα, τους τρυπούσαν τα πλευρά, άνοιγαν αυλάκια στο σώμα τους, σκαλίζοντάς το σα χωράφι, αλλά δεν τους αποτελείωναν.

Και μπορούσε να δη κανείς λαγώνες ξεσκισμένες, πλευρά ανοιγμένα, στήθη κατακομμένα, κι' ούτε μ' αυτά δε χόρταιναν τη μανία τους τα αιμοβόρα θηρία εκείνα, αλλά τους κατέβαζαν από τα ξύλα και τους άπλωναν σε σκάλες σιδερένιες πάνω στα κάρβουνα.

Μπορούσες να δης πάλι πικρότερα θεάματα από αυτά, διπλές σταγόνες να τρέχουν από το σώμα τους, άλλες από το αίμα που χύνεται, άλλες από τις σάρκες που λυώνουν.

Κι' οι άγιοι, πάνω στη φωτιά, σα να βρίσκωνταν πάνω σε ρόδα, έβλεπαν μ' ευχαρίστηση αυτά που γίνονταν.

Απόσπασμα από τον λόγο του αγίου Ιωάννου Χρυσοστόμου, "Εγκώμιον εις τους αγίους Πάντας, τους εν όλω τω κόσμω μαρτυρήσαντας", όπως δημοσιεύεται σε μετάφραση στον τόμο "Ιωάννου του Χρυσοστόμου έργα, τόμος Ε', Εγκωμιαστικά

Β", των εκδόσεων ο "Λόγος". Εισαγωγή, κείμενο, μετάφραση, σχόλια
Κωνσταντίνος Λουκάκης.